

پستەر سه مه زان

چيروكى :

سو مئيرست موم

ئارام قهره داغى

له ئينگليزى يه وه وه ريگيراه

ماكس كيلادا زه لاميك بسو ته نانه ت پيش شه وهى
بيشيناسم له خومه وه رقم لى بوو . شه تازه ته واو بوو بوو ،
ته و ريگايانه ي به ئوقيانوس دا دهكشان به رده وام جمه يان
دههات ، بويه پياو نه يده توانى شوينى باش هه لئيرى ، به لكوو
ناچار بوو هه ر جى يه كيان بو دا بنايه مه منوون بى . كه س به
ته ماي شه وه نه بوو ژوورىكى سه ربه خوى دهست بكه وى ، بويه
من خه يلى مه منوونيش بووم كاتى ژوورىكى دوو كه سيم
به ركه وت . به لام كه ناوى هاو رى كه يان بى وتم پشتم شكا . به و
بى يه ده بوو په نجه ره كان دا بخرى و له هه واى شه و بى به ش يم .
كالته نيه بتوانى چوارده روژ له گه ل زه لاميكدا ، هه ركه سى بى .

« سه يى هه ؟ مه عه سه » مطلقا « سه يى هولى د ژيانا خودا
خودان نه كرينه ! نه مال و سامانه پسيار لى بكه ين - نه چوميلوفى
گوت - سه يه كى ويله ده ربه ده ره م چ دى نينه نه ز بيژم . هه كه
بيژم سه يه كى ده ربه ده ره .. چاره كا دى سه يه كى ده ربه ده ره !
ته هه هاته كوشتن . »

« شه و نه يى مه يه . پروكورى گوت - شه و سه يى برابى
جه نه رالى يه ته قى كوپه رى هه يامه كى ژفيرى چوى . برابى وى
سه يى هولى دفين ، لى جه نه رالى نه . »

« برابى وى ئيفان ئيفانوفچ نه ل ماله - نه چوميلوفى گوت - و
گرئزىنهك ل سه ر روچكى برسكى و به لاقبو .. باشه .. باشه م
ته و نه دزاني .. ده ركه ت يى ب ميهفانى ل فيرى نه وه ؟ » به لى
كه ورم ب ميهفانى . »

« باشه .. باشه ده ركه ت سه يى وى ته گوت ؟ بيه تو دزاني ته ز
چه ندى بى شادم ، سه يه كى بچويكه يى جان ، سه يه كى
بچويكه يى بغار . »

تئين هه قالى خوه نشكيغه بلندكرن « ها - ها - ها - قه ي تو
دله رزى تشتى بچويكى جان ؟ بزانتن ته ف زه لامى هه بيژى يه
« پروكور » گازى سه ي بكه ول گه ل هه ره . خه لكى قهره بالغى
هه ميان ب كوركنى كونه كه نى .

« دى ته هنده روژا كه مه ژور ! »

ته چوميلوفى گه ف لى كرن ، پاشى ساكو دخوه پيچاو خوه بناف
بازارى دا به ردا .

ژيدهر

Stories From Many Lands

G. C. Thornley

Longmans Green C. 1964

P. 83

له هه مان ژوردا به سهر بهری (من له سان فرانسيسكووه ده چووم بو يو كو هاما) . به لام نه گه رهاورتي كه م ناوي سميت يا براون بوايه قهت نه وهنده ي ئيست ترسم لي نه ده نيشت .

كه سهر كه وتمه سهر پشتي كه شتي به كه شتومه كه كه ي ميستر كيلادام به دي كرد ، به دلم نه بوو ، ناوي خويي زور لي نووسرابوو ، جانتاي جل و بهرگه كه شي زور ناوسابوو ، شتومه كي تواليتي نه پنجابوووه دياربوو مه عميليكي هه ميشه يي موسيو كو تي به ، چونكه له سهر مي زي تواليتي كه ي بو ن و شامبوو چه وري قزي نه وي لي بوو . فلجه كاني كه تابه نووس بوون و به زي ناوي خويي لي نووسي بوون هه ر له هي زه لام يكي بي زهوق ده چوون . به لي ، به هيچ جو ري حه زم له چاره ي ميستر كيلادا نه ده كرد . خوم كرد به ژووري جگه ده كيشاندا و داواي دهسته يه كه وه ره قم كردو دهستم كرد به ياري كردن له گه ل خومدا . هه ر دهستم بي كردو دهستم بي نه كرد كابرايه كه هات و لي ي پرسيم ناخو به هه له دا نه چوو له اي وايه من ناوم قلان و فيساره .

«من ميستر كيلادام» . كابرا به زه رده خه نه يه كه وه كه ريزيك داني سبي پيشان دا ، له سهر ي رو پشت و دانيشت .
«نا ، به راست ، وابزانم هه ردوو كمان له هه مان ژوورداين !»

«به لاي منه وه ، خوشبه ختي به . ناي نه گه ر ده تزاني له گه ل كيدا دا يان ناوي . من به راستي كه بيستم تو به ريتانيايي زور دلخوش بووم . من له گه ل نه وه دام نيمه ي به ريتانيايي نه گه ر له ده ره وه ي ولات بووين بيكه وه بين . تي ده گه ي نه ليم چي ؟»

«توش به ريتانيايي ؟» . بي ئوسوولانه پرسيم .
«نه ي چون .. ناشي وابزاني نه مه ريكايم ؟ ، به لي من گوشت و خوينم به ريتانيايي به .»

ميستر كيلادا بو نه وه ي قسه كه ي بسه لميني به ساپورت يكي له گيرفاني ده ره يناو به كه شخه يه كه وه له بهر چاومدا گيراي .

دنيا نموونه ي سه يري زور تيدايه . ميستر كيلادا كورته بنه يه كي پته وي تاس و لووس دراوي نه سمه ري لووت زلي كه وانه يي و چاو قه وي و گه ش بوو قزي دريژو ره شو چه ورو لوول بوو . له قسه كردندا به ده موپل بوو ، به لام فري به ئينگليزي به وه نه بوو . له مه وه هاتمه سهر نه و باوه ره ي نه گه ر له نزيكتره وه له په ساپورته كه ي ورد بوومايه ته وه بوم ده رده كه وت نه م كابرايه له ژير ناسمان يكي له ناسماني ئينگلته ره شينتردا له دا يك بووه .

«حه ز ده كه ي چي بخويته وه ؟» ميستر كيلادا لي ي پرسيم .

به گومانه وه سه يريكم كرد ، خوار دنه وه له كه شتي به كه دا قه ده غه بووو يه كه دلويه شه راب چي به تيدا نه بوو . من كه تينوو نه بيم نازانم حه ز له چي ده كه م ، بي ره ي جينجه ر يا ناوي ليمو . به لام كابرا بزه يه كي بوژه له لاتي يانه ي گرتمني .

«ويسكي و سو ده يا مارتيني رووت ، به س بلني كاميان !» .

له هه ر يه كه له گيرفانه كاني لاراني شووشه يه كي ده ره يناو له سهر مينزه كه له به رده ممدا داينا . من مارتيني به كه م به لاهه باش بوو ، ئينجا كابرا ده رگاوانه كه ي بانگ كردو بي ي وت پارچه يه كه سه هول و دوو په رداخ بيني .
«كوكتي ليكي نايابه !» من وتم .

«زوري ترمان هه په . نه گه ر هاورتي و براده رت هه په له كه شتي به كه دا بي يان بلني براده ريكم هه په چي شه رابي دنيا هه په لاي ده ست ده كه وي ...»

ميستر كيلادا چه نه بازبوو ، باسي نيويورك و سان فرانسيسكو و شانوگه ري و وينه و سياسه تي ده كرد . من حه ز له كه شخه يي ناكه م به لام له و باوه ره دام كه كابرايه كي ته واو بيگانه قسه م له گه ل ده كا باشتر وايه ميستر يك بخاته به رده م ناوه كه مه وه . به لام ميستر كيلادا ، بيگومان بو نه وه ي هه ست به ره سميات نه كه م له گه ليدا ، ميستر ي بي نه ده وتم . به لي به راستي حه زم له چاره ي نه بوو . كه كابرا يه كه مجار دانيشت

وهره‌قه کانم خسته لاوه به لام نیستا که تاقه تم له گفتوگوکه چوو دیسان دهستم کرده‌وه به یاری .

«ئه و سئیه بخه ره سه‌ر چواره‌که .» میسته ر کیلادا وتی .

له‌وه ناخوشرنیه تو یاری‌یه‌کی کاغه‌ز له‌گه‌ل خوئندا بکه‌ی و هه‌ر که وهره‌قه‌یه‌کت هه‌لگیرایه‌وه پیش نه‌وه‌ی خوئ فریا بکه‌وی سه‌یرینکی بکه‌ی یه‌کیک له‌ولاوه پیت بلی وابکه .

«خویه‌تی ، خویه‌تی» کابرا هاواری کرد ، «ئه و ده‌یه بخه‌ره سه‌ر وه‌له‌ده‌که .»

به‌تووریه‌یی و رقیکه‌وه یاری‌یه‌که‌م ته‌واوکرد . ئینجا نه‌وه ده‌سته وهره‌قه‌که‌ی ئی وهرگرتم .

«حه‌ز له‌ فروفیلی کاغه‌ز ده‌که‌ی ؟»

«نه‌خیر ، رقم له‌و فروفیلانه‌یه .» وه‌لامم دایه‌وه .

«قه‌یناکا ، هه‌ر یه‌ک دانه‌ت بو‌ده‌که‌م .»

له‌ راستیدا سئ دانه‌ی بو‌کردم . ئینجا وتم ده‌چمه خواره‌وه بو‌ژووری نان خواردن و میزیک ده‌گرم .

«ئئ ، زور چاکه» کابرا وتی ، «میزیکم بو‌گرتووی . وتم مادام له‌ هه‌مان ژوورداین باشتر وایه یه‌ک میزیش بگرین بو‌هه‌ردوو کمان .»

حه‌زم له‌ چاره‌ی میسته ر کیلادا نه‌بوو .

قیروسیا له‌وه‌ی له‌ گه‌لیدا له‌ هه‌مان ژووردا بووم و سئ ژمه له‌ سه‌ر هه‌مان میز نانمان ده‌خوارد ، به‌هه‌ر لایه‌کی که‌شتی‌یه‌که‌دا ده‌پویشتم وه‌کوسیه‌ره‌به‌دوامه‌وه‌بوو . له‌کۆلم نه‌ده‌بووه . وه‌خت و ناوه‌ختی نه‌ده‌زانی ، دلنیا بو‌له‌وه‌ی نه‌وه‌چند حه‌ز ده‌کا تو‌بیبینی ، توش ناوا حه‌ز ده‌که‌ی هه‌میشه له‌به‌ر لووتندا بئ . خو نه‌گه‌ر له‌ ماله‌که‌شت به‌شه‌ق ده‌رت بکردایه‌و ته‌قه‌ت له‌ ده‌رگا هه‌ستاندایه‌به‌دایدا ، هینستا خو‌ی به‌میوانی نه‌ویستراو نه‌ده‌زانی . زور سه‌ره‌پو بوو ، به‌سئ پوژ هه‌موو خه‌لکی ناو که‌شتی‌یه‌که‌ی ناسی . سه‌روکاری هه‌موو شتیکی ده‌کرد ، پاکو خاوینی کرین و فروشتن ، پاره

کۆکردنه‌و ، بو‌خه‌لاتی وهرزش ، ریک‌خستنی یاری گۆلف و کوات ، ناماده‌کردنی ناهه‌نگو به‌جئ هینانی «هه‌یرانی جل و به‌رگ جوانی . به‌راستی نه‌م کابرایه‌هه‌میشه له‌هه‌موو شوینی بوو ، که‌س نه‌بوو نه‌وه‌په‌ری رقی ئی نه‌بی . ناومان نابوو میسته‌ر هه‌مه‌زان ، جاری وابوو روو به‌پرووش پیمان ده‌وت ، به‌لام گوئی نه‌ده‌دایه . له‌کاتی نان خواردندا ئیجگار بیزاری ده‌کردین و بو‌ماوه‌ی سووکه‌سه‌عاتیک ده‌ی خستینه‌ژیر ره‌حمه‌تی خو‌یه‌وه . هه‌میشه دل‌گه‌رم و به‌که‌یف و چه‌نه‌بازو تال دریزبوو . کابرا هه‌موو شتیکی له‌هه‌موو که‌س باشتر ده‌زانی به‌لام پیاو هه‌ر حه‌زی ده‌کرد له‌داخی خو‌په‌رستی‌یه‌له‌را ده‌ده‌ره‌که‌ی ، ره‌تی قسه‌کانی بداته‌وه ، نه‌گه‌ر قسه‌به‌هاتایه‌ته‌سه‌ر بی‌بایه‌خترین مه‌سه‌له‌ش ، هه‌تا نه‌ی هینایتایه‌ته‌سه‌ر رای خو‌ی وازی ئی نه‌ده‌هینای . کفر بوو خو‌ی به‌هه‌له‌بزانی ، نه‌قلاتونه‌!

له‌به‌ر میزی دوکتوره‌که‌دا دانیشتبووین ، میسته‌ر کیلادا ئیسراحه‌تی خو‌ی وهرگرتبوو چونکه‌دوکتوره‌که‌ته‌مه‌ل بوو ، منیش تاقه‌تی قسه‌م نه‌بوو ، ته‌نیا رامسی ناویکی ئی بوو که‌هه‌ر وه‌ک میسته‌ر کیلادا که‌له‌ره‌ق بوو ، گالته‌ی به‌دلنیا یی کیلادا ده‌کرد . به‌جووته له‌ده‌مه‌قاله‌یه‌کی بی سه‌روین و گه‌رم دا بوون .

رامسی له‌قونسولی‌یه‌تی نه‌مه‌ریکا کاری ده‌کردو له‌کۆب دامه‌زرا بوو . کابرایه‌کی که‌ته‌ی قه‌له‌و بوو ورگی له‌به‌رگه‌ ناماده‌کپراوه‌که‌یه‌وه‌ده‌ره‌په‌ریبوو . کابرا خه‌لکی پوژاوا ی ناوه‌راست بوو . له‌نیویورکه‌وه‌هاتبوو ده‌چوو بو‌شوینی وه‌زیفه‌که‌ی ، دوا‌ی نه‌وه‌ی چوو بوو ژنه‌که‌ی هینا بوو که‌سالتیک بوو بیه‌جئ هینشتبوو . رامسی خانم شتیکی نایابی بچکوله‌ی هه‌لسوکه‌وت شیرین بوو ، که‌مینک که‌یفی به‌سوعبه‌تیش ده‌هات . ده‌بی موجه‌ی قونسولی‌یه‌ت نه‌وه‌نده‌نه‌بی چونکه‌خانم

هه‌میشه به‌رگی ساده‌ی له‌به‌ر ده‌کرد به‌لام ده‌یزانی چو‌نی له‌به‌ر بکاو خو‌یی پیوه‌ده‌ریخت . له‌به‌ر نه‌وه‌سیفه‌ته‌ی نه‌بوایه

که له زور نافرهدتا هه یه و ئیستا له هه لسوکه وتیاندا ئاشکرا نیه . بایه خیکی وام بهم خانمه نه ددها که هه ر سه یرت بگردا یه یه کسه ر ساده بی یه که ی دهیدا له دلت ، ئەم ساده بی یه ی وهک گول به چاکه که یه وه دیار بوو .

وتی :

«ئه وانه هه رگیز ناتوانن مرواری یه کی وا دروست بکه ن پسیور یکی وهک من به لاچاویک نه یناسیته وه .» په نجه ی بو ملوانکه که ی ملی رامسی خانم راکیشاو له سه ری رویشت ، «ئه وهت پی بلیم ، رامسی خانم ، ئەو ملوانکه یه ی توله ملتدایه هه رگیز یه ک فلس ترخی دانا به زئی .»

رامسی خانم به ساده بی خو به وه سوور بو وه و ملوانکه که ی خسته ژیر کراسه که یه وه . . رامسی سنگی هینایه پیشه وه ، چاویکی به هه مووماندا گیراو زه رده خه نه یه ک له چاویدا دیاری دا .

«ملوانکه یه کی جوانه ئە وه ی رامسی خانم ، ها ؟»
«من یه کسه ر ناسیمه وه . و له دلی خو مدها وتم ئە وانه مرواری راستین .» میسته ر کیلادا وتی .

«ئه وی راستی بی من خو م بوم نه کپیوه ، چه زیش ده که م بزانه به رای تو بایی چه ند ده بن ؟»

«ئه گه ر ده ستاو ده ست کیرایی پازده هه زار دولاریک ده کا به لام ئە گه ر له ئاقینووی پینجه م کیرایی له و باوه رده دام سبی هه زار که متری پی نه دراوه .»
رامسی بزیه کی شیتانه گرتی .

«ئهی چونه پیت بلیم رامسی خانم روژیک پیش ئە وه ی نیویورک به جی بیلین ئە و ملوانکه یه ی له کوکایه ک کپیوه به هه ژده دولار !»

میسته ر کیلادا سوور بو وه .

«قسه ی بی مانا ! ئە وانه ئە ک هه ر مرواری راسته قینه ن به لکوو شیوه ی ملوانکه که ش پر به پژی مرواری یه کانه . من شتی وا نازدارم نه دیوه .»

«گره و ده که ی ؟ .. گره و ده که ین له سه ر سه د دولار ، من ده لیم راسته قینه نیه .»

«رازیم .»

«نا ، ئیلمه ر ، چون گره و له سه ر شتیک ده که ی لی ی دلنیا بیت !» رامسی خانم وتی و بزیه کی خنجیله پووی لیوی گرت و دهنگی که میک نزم کرده وه .

«بو نا ؟ .. ئە گه ر هه لیکی وام ده ست بکه وی بو

ئیواره یه کیان له کاتی نان خواردندا گفتوگو به ریکه وت هاته سه ر یاسی مرواری . له روژنامه کاندای زور له باره ی ئە و مرواری یه ده ستگردانه وه نووسرا بوو که ژاپوونی یه ساخته چی یه کان دروستیان ده کردو به رای دوکتور ئە مانه سه ره نجام ترخی مرواری راسته قینه داده به زینن ، چونکه ئیستا زور نایابن و ماوه یه کی تر وهک هی راستی یان لی دی . میسته ر کیلادا وهک عاده تی یه کسه ر خو ی له ده مه ته قیکه هه لقورتاندو چی پنیویست بوو له باره ی مرواری یه وه پی ی وتین . له و باوه رده دام رامسی فری به سه ر مرواری یه وه نه بوو به لام ئە م مه سه له یه ی به هه ل زانی بو ئە وه ی توژیک ده ماری میسته ر کیلادا کرژیکات ، ئە وه بوو پینچ ده قه ی نه برده ده مه قالیکه گه رم بوو . گه رچی له وه و پیش تال دریزری و چه ماسه تی میسته ر کیلادام دیبوو به لام هه رگیز به و جوړه نه م دیبوو . سه ره نجام رامسی شتیکی وت دای له دلی له تاوا کیشای به میزه که داو هاواری کرد :

«قابیله نه زانم یاسی چی ده که م ! . من خو م ده چم بو ژاپون هه ر بو ئە وه ی سه یریکی ئە م مه سه له یه بکه م . من خو م خه ریکی ئە م کاره م و که س نیه له دنیا دا قسه له ناستی قسه مدها بکات له باره ی مرواری یه وه . من هه رچی جوړه مرواری یه کی باشی جیهان هه یه ده یناسم و ئە وه ی من نایزانم شایه نی ئە وه نیه پیاو بیزانی .»

ئهمه هه والیکی چاک بوو بو ئیمه چونکه میسته ر کیلادا به و هه موو چه نه بازی یه یه وه هه رگیز لای که س وشه یه کی له باره ی ئیشه که یه وه نه درکاندبوو . هه ر ئە وه نده مان ده زانی بو به جی هینانی کاریکی بارزگانی ده چوو بو ژاپون . کابرا به فشه یه که وه چاویکی به ناو خه لکه که دا گیراو

په یداکردنی ئاسانی پاره یه کی باش مه گه ر که ریم له دهستی بدهم .»

«باشه به لگه تان چی یه ؟ مه گه ره ر قسه که ی من دژی نه وه ی میسته ر کیلادا بی .»

«بینه با سه بیریکی ملوانکه که ت بکه م ، نه گه ر راسته قینه نه بی یه کسه ر پیت ده لیم . گوئی ناده می با نه وه سه د دۆلاره بدوړینم . میسته ر کیلادا وتی .

«گیانه دای بکه نه با جه نابی کیلادا تیر لی ورد بینه وه .»

رامسی خانم توزیک وه ستا ، ئینجا دهستی برد بو ملوانکه که .

«ناتوانم بیکه مه وه . نابی میسته ر کیلادا باوه ر به قسه که ی من بکا .»

له خومه وه واهات به خه یالدا شتیکی ناخوش پروو ده دا به لام کاتی نه وه م نه بوو هیچ بلیم .

رامسی بازی دایه سه ر بی و وتی :

«من بو ت ده که مه وه .»

رامسی ملوانکه که ی دایه ده ست میسته ر کیلادا ، نه میش زه ر به بینیکی له باخه لی دهرهیناو جوان لی ورد بووه . زه ر ده خه نه یه کی سه ر که وتن به ده موچاوی سافو ره شباویدا بلاو بووه . ملوانکه که ی دایه وه به خاوه نی و ویستی قسه بکا ، له پر نیگای له سه ر ده موچاوی رامسی خانم گیرسایه وه که وها سبی هه لگه رابوو ده توت ها ئیستا نا ها ساتیکی تر ده بوورپته وه به دوو چاوی ترساوی زهق کراوه وه سه ییری مسته ر کیلادای ده کرد . له چاویدا پیاو تکایه کی بی ئومیدی ده خوینده وه که نه وه نده ئاشکرا دیاریوو سه یرم لی ده هات چون میرده که ی هه سستی بی ناکا .

میسته ر کیلادا به ده می داپچراوه وه وه ستاو سوور سوور بووه ، دیاروو چه ند زوری له خوی کردوو تا دان به خویندا بگری .

«من به هه له دا چوو بووم .» وتی ، «وینه یه کی ناراسته قینه ی جوانه وه هر که به زه ر به بینه که سه یرم کرد ناسیمه وه . وایزانم نه و شته نه عله تی یه هه ژده دۆلار زیاتر

ناهیینی .»

جوزدانه که ی له گیرفانی دهرهیناو کاغه زیکی سه د دۆلاری به بی ورته دابه رامسی . . .

«خوا بکا له مه وه ته می بیی ئیتر نه وه نده به زور سواری ملی شت نه بی ، هاوړی ی لاوم . رامسی له گه ل وه رگرتنی پاره که دا وتی .

چاوم لی بوو دهستی میسته ر کیلادا ده له رزین . به سه رهاته که وه هه موو به سه رهاتیکی تر خیرا به که شتی یه که دا بلاو بووه و کابرا ده بوو نه و شه وه خوی به لاقرتی رابینی . مه سه له ی نه وه ی میسته ر له قافاگیراوه نوکته یه کی خوش بوو ، به لام رامسی خانم به سه رنیشه یه که وه کشایه وه بو ژوو ره که ی .

به یانی دواپی من هه ستا بووم خه ریکی ریش تاشین بووم میسته ر کیلاداش له ناو جیگه که یدا راکشابوو جگه ره ی ده کیشا ، له پرینکا گویم له خشه یه ک بوو ، دیم نامه یه ک له ژیر دهرگا که وه خرایه نه م دیو . دهرگام کرده وه که سم نه دی ، نامه که م هه لگرت دیم به پیتی گه وره لی نووسراوه بو ماکس کیلادا . منیش دامه دهستی .

«له کیوه یه ؟» . ئینجا نامه که ی کرده وه . «ئوو !» نامه تا ، به لکوو کاغه زیکی سه د دۆلاری له زه رفه که دهرهینا . سه یریکی منی کردو دیسان سوور بووه . زه رفه که ی پارچه پارچه کردو دای به من .

«نه گه ر زه حمه ت نیه له و په نجه ره په وه فری ی ناده ی !» کاغه زه کانم فری داو به زه رده خه نه یه که وه سه یریکم کرد . «که س حه ز ناکا وه ک که ریکی بی نه قل خوی بنوینی . . .» نه و وتی .

«مرواری یه کان راسته قینه بوون ؟» «نه گه ر من ژنیکی جوانی خنجیله م هه بی چون دیم یه ک سالی ره به ق له نیویورک بمینیته وه له کاتیکیدا خوم له کوپ بم !» . نه و وتی .

ئاله و ساته دا ته واو رقم له میسته ر کیلادا نه بوو . دواچار جزدانه که ی دهرهیناو له سه رخو سه د دۆلاره که ی خسته ناوی .